

BÉKEHÍRNÖK

„A jövőendő a béke emberé.”

XXIX. (LXXIX.) 43. SZÁM

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

1985. OKTÓBER 27.

Isten reformált népe — a világ jövőjéért

Ha csak az általam jobban ismert évtizedeket veszem is, annyi fontos és hasznos megállapítás jelent már meg a lap hasábjain a reformáció ürügyén, hogy szinte alig lehetséges a tárgykörben mindezeket túl még valamit újat mondani. Azt tekintem hát alapvető feladatommak ez alkalommal, hogy ismét hangsúlyossá tegyek egy-két alapigazságot, úgy vélvén, hogy ezek egyrészt magának a reformációnak az alapjai és mozgató erői, másrészt hogy ezek nélkül a ma élő egyházak nem tudják folytatni a reformációs hagyományokat.

Sajnálom magunkat, és itt most ki-mondottan a baptistákra gondolok, mert mai életünknek csupán mellékszereplője kezd lenni a Biblia, közelebből az Ige. Megindító kép a nagy eszmeforradalom kezdeti időszakából, hogy a leláncolt Szentírás lerázta bilincseit, és egy roppant nagy kiterjedésű lelki szabadságharc vezérévé vált. Isten Igéjének domináns szerepe vitathatatlan azokban a hősi évtizedekben. Azóta is csak ott lett újjá-élesztés az életképtelenné dermedt egyháznak, ahol Isten szava átvehette az irányítást. Fölismerték ezt a mi hitelődeink is, és szabad teret engedtek az Igének, egyéni életükben éppúgy, mint a bontakozó közösség általános gondolkodásában és életgyakorlatában.

Magunkat azért sajnálom, mert úgy tapasztalom, hogy mind kevesebb családban marad szokásban a családi áhitat megtartása. Hívó testvéreim olyan szoros programot diktálnak maguknak, hogy az igei meditáció hovatovább teljesen ismeretlen gyakorlattá válik. Energizáltságunk a hit dolgában, bizonytalan útkeresésünk a szolgálatban

ide vezethető vissza. — Miként tudna valami nagyszerű isteni többlettel hozzájárulni a világ jövőjének pozitív alakulásához hívó közösségünk, ha nem azzal az erkölcsi plusszal, amit épp az Ige „hamisítatlan tején” való növekedésünk által nyerhetnénk meg és vihetnénk bele az adott társadalom szellemi folyamába!

Ragyogjon
a ti
világosságotok
az emberek
előtt!

MÁTÉ 5:16

Drága kincsünk az is — természetesen, ahol még föllelhető —, hogy őszinte és gyanakvások nélkül való szeretet láncol egybe valamennyiünket, akik a Krisztus testének a tagjai vagyunk, akár egy helyi gyülekezetből van szó, akár az egész baptista közösségre gondolok. Féltelmetes erővel és hatékonysággal tört be soraink közé az a fajta mérlegelés, hogy egymást az anyagiak alapján próbáljuk minősíteni. Annak van tekintélye sok helyütt, aki gátlástalanul önző és nagyhangú, aki vakmerő az ítékezésben, aki egy bizonyos társadalmi rangot vívott ki magának, és ezzel a megté-

vesztő dicsfénnel akar tündökölni az Úr népe előtt is. Sok — a másik oldalon — a lelkiileg semmibe vett és elnyomott lélek a gyülekezetekben. Mennyi drága érték, nagyszerű találatum hever kihasználatlanul, mert nem vagyunk hajlandók testvéreink, társnak, méltónak tartani, fogadni e kincsek szerény hordozóit!

Gyakran halljuk e két kifejezést: intenzív, extenzív. Az utóbbi olyasmire utal, ami terjeszkedésben van, kibontakozik, újabb teret hódít, kívülről érkező tagokat is bevon. Az intenzív jelentése arra sarkall, hogy fokozzuk a teljesítményt, mozgósítsuk meglévő erőinket, hasznosítsuk az adott létszámot és a bennük szunnyadó kapacitást. — Nos, miközben nem oldjuk fel missziós rendeltetésünket, hogy terjesztünk kell a hitet, és a föld végső határáig — meg a nem hívó szomszédig! — is el kell juttatnunk az evangéliumot, sokkal nagyobb odafigyeléssel kell földértenünk gyülekezeti életünk fehér foltjait, vagyis szolgálatba állítani az elevennek semmiképpen sem nevezhető alvó tagokat, akikben — velük együtt — nagyszerű lehetőségek is szunnyadnak.

Reformálódásunknak e két jellemzője talán máris mozgósítja szándékainkat, és megszabja lehetőségeinket a jövőért végezhető közös szolgálatban. Mit tehetünk a világ holnapjáért? — Vigyük bele az evangéliumot, a hirdetett és az átélt örömmüzenetet a társadalom vérkeringésébe! Közös bajaink orvoslása várható-e mástól, mint a legnagyobb problémát is üdvösségesen és dicsőségesen megoldó Jézus Krisztustól?!

G. S.

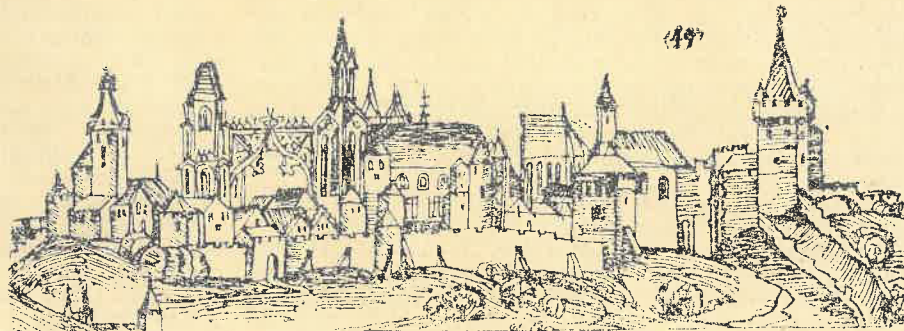
Az Európai Baptista Szövetség tanácsulése Prágában

Európa baptista közösségeinek vezetői és lapszerkesztői szeptember 26-tól 28-ig Prágában tartották meg évenként esedékes tanácsulésüket. Az alkotó légkörű együttlétnék a prágai első baptista gyülekezet minden részletében fölújított és korszerűsített létesítmény-együttese adott otthont. A magyarországi baptistákat Viczián János egyházelnök, Révész Benjámin al-elnök, Győri Kornél felelős szerkesztő és Gerő Sándorné az EBSZ Végrehajtó Bizottságának tagja képviselte.

A háromnapos együttlést során mód nyílt az Európai Baptista Szövetség közelmúltban végzett munkájának elemzésére és a jövő terveinek imádságos szívvel való alakítására. Esténként az istentisztelet keretében a prágai testvérekkel együtt örvendeztünk, s végig, az egész idő alatt élvezhettük vendéglátóink leleményes szeretetének sokféle megnyilatkozását. Az alábbiakban — hosszadalmas beszámoló helyett — ízelítőt adunk a prágai napokról.

Az 1984. évi jubileumi hamburgi EBSZ konferencia kiértékelése során az NSZK-beli testvérek szervező munkájáról nagy elismeréssel szólt mindenki. Néhányan szóvá tették, hogy eluralkodott a konferencián a német nyelv. Mások — éppen az angolszászok közül — úgy vélték, hogy a baptista konferenciákon az angol minden más nyelv fölé kerekedve, sok testvért kirekeszt a megértésből, és ezzel együtt a közösségből is. Az angolul beszélők a jövőben helyes előadásmóddal is segítsenek hallgatóinknak, a szervezők pedig a jövőben lehetőség szerint gondoskodjanak a többnyelvű fordításról. Ez számunkra is megízlelendő, hisz az 1989. évi EBSZ konferencia rendezési jogát a Magyarországi Baptista Egyház kapta meg a prágai EBSZ tanácsulésen.

Vendégünk volt a szemináriumi év-

A prágai vár épületegyüttese a középkorban

nyitón, majd ott volt Prágában is dr. Noel Vose, a Baptista Világszövetség elnöke.

Ismét hitet tett a Los Angeles-i székhelyű beszédében első helyre emelt evangélizáció mellett. Fontosnak nyilvánította a kallódó tehetségek fölku- tatását és szolgálatba állítását. Szégyen, hogy olykor közönyünk, máskor a megfelelő anyagi alapok hiánya miatt ez meghiúsul. Igen lényeges az is, hogy a jövőben minden baptista konferencia középpontjában egy meghatározó biblíatanulmány álljon. Ő maga — de a legtöbb résztvevő is — azt vallja, ha bibliai üzenetet vihet haza egy konferenciáról, akkor érzi úgy, hogy nem hiába ült ott napokon át.

Sok szó esett Billy Graham evangélista romániai és magyarországi látogatásáról. Vasile Talpos testvér beszámolójából egy kis betekintést kaphattunk a szomszédságban élő testvéreink életébe. Románia 160 000 baptistája 1100 gyülekezetben 200 lelkipásztor és 500 gyülekezeti-munkás vezetésével működik. Hat missziókerületük van. Egy szemináriumuk Bukarestben. Jelenleg hat imaház épül. Az egyik legszebb imaházuk Nagyváradon távasszal lesz készen. Nagyváradon szeretnék fölépíteni Kelet-Európa legna-

gyobb imaházát 2700 ülőhellyel. Billy Graham tíz helyen prédikált országukban. Először egy ortodox kolostor udvarán egy évenként visszatérő ünnep keretében, majd két ortodox, egy református, két katolikus templom köré került. Két baptista, egy pünkösdi imaházban és egy zsidó zsinagógában prédikált. Mindenütt egyházi és állami vezetők fogadták és sok hallgatója döntött az Úr Jézus mellett.

Nagy tetszés fogadta Viczián János egyházelnök beszámolóját Billy Graham magyarországi látogatásáról. (Mivel lapunkban már ismertettük az eseményeket, itt csak emlékeztetünk rájuk.) A beszámoló elevevességét fokozta az, hogy a Billy Graham-látogatás kapcsán megjelent nyomtatványokkal, kiadványokkal tette szemléletessé ismertetőjét egyházelnökünk.

Az EBSZ tanácsulésének küldöttei megválasztották az új vezető tisztségviselőket. A főtitkár ismét Knud Wimpelmann lett. Az elnök: Piero Bensi (Olaszország), az alelnök Vasile Talpos (Románia) lett. Munkájukra Isten áldását kívánjuk.

Az EBSZ tanácsulést követő vasárnapon Viczián János egyházelnök Prágában, Révész Benjámin al-elnök Kasán prédikált. (Gy. K.)

Az újakezdés szüksége és kegyelme

Nem vitatjuk el senkitől afölötti örömet, hogy egyáltalán bizonyosságot tud tenni egykori megtéréséről; mégis, amikor az ember már régmúlt eseményként gondolt vissza egykori döntésére, előfordulhat, hogy az első szeretet melegét elveszítve teszi ezt. S akkor már „csak” jóravaló gyülekezeti tag, akinek igen nagy szüksége van az ébresztő igékre, intelmekre, amelyek eligazítanak hétköznapijainkban, — tanácsokra a kísértések idején, buzdításra a hitbeli cselekedetek vállalására, eligazításra a legkényesebb kérdésekben is az egyéni és a közösségi életben. Mindez tulajdonképpen reformáció!

Hogyan is állunk ma gyülekezeteinkben a reformációval?

Az egyházi év ünnepritmusa minden értéke mellett bizonyos vonatkozásban kényelmessé teszi az arra hajlamos keresztényeket. Mert például így október vége szinte természetessé teszi, hogy emlékezzünk az egykori életfordító reformációra, a hitűsökre, a gályarabokra — de vajon hányunkban szólal meg a lelkiismeret amiatt, hogy ... a mi saját gyülekezeti életünk — forgolódásunk Isten népe, tehát testvéreink között — szintén reformációra szorul...?

Ha lenne is ilyen gondolatunk, alighogy átfut rajtunk, nem altatjuk-e el valami olyasmivel, hogy „gyarló az ember, könnyen vétkezik, de megbánja, és az Isten kegyelmes...” — és amíg mondjuk, nem is gondoljuk, hogy mindennek az az értelme, hogy „majd csak lesz valahogy”...

★

Mondják, Luther Márton sem gondolta, hogy bátor lépésével milyen vihart kavart; ő az egyház belső életét, legfőképpen a papok és szerzetesrendek tisztaságát akarta védeni, és „menet közben” mutatkozott meg a már elterjedt bűn, a hit elhanyagolásának igazi nagysága.

Ugyanez történik —, ha hozzáfogunk Isten segítségével életünk egy-egy területének reformációjához, mert akkor egyre nagyobb mértékben lepleződik le a kísértő, aki vigyázatlanságunkat kihasználva beépült saját gondolatainkba, és e tökéletes álcázással már elérte célját, hogy Istentől elszakítson.

Ahogy a világrész-méretű reformációt átélt emberiség visszatért a Szentírásához, úgy kell az egyes embernek, és a belőlük álló gyülekezeteknek is visszatérniük arra a pontra, ahogyan egykor — döntésük idején — vetették, fogadták az Igét. Hogy mondani- valója ne „csak” a kötelességszerű Ige-olvasás legyen, hanem hasson! Járja át szívünket, rendítse meg közönyünket, fordítson el bennünket a napi gondok miatti aggodalmaskodástól, és vegyük észre: Isten az igazán bűnbánó embernek megengedi azt, hogy amit elrontott, újra kezdje! — És ad hozzá kegyelmet, segítséget, hiszen minden rossznak a meglátása — a saját életünkben — éppen a Szentlélek örök reformáló tevékenységének diadalmas kezdete.

EGYHÁZI ÚJSÁGÍRÓK SZAKOSZTÁLYÁNAK ÜLÉSE

A Magyar Újságírók Országos Szövetségének Egyházi és Felekezeti Lapok Szakosztálya szeptember 12-én ülést tartott a MUOSZ székházában. A találkozóon Nádor György, a Nemzetközi Kulturális Intézet főigazgatója, a Kulturális Fórum Magyar Nemzeti Bizottságának titkára tartott előadást. Mint ismeretes, októberben hazánk lesz a házigazdája a helsinki folyamat részeként megrendezendő, 35 ország kulturális életének képviselőit fogadó Kulturális Fórumnak. Az előadó részletesen ismertette a nagyszabású tanácskozás előkészítésének történetét, tájékoztatást adott a Fórum tervezett munkájáról, programjáról.

SOK EZER KÉZ EMELKEDETT magasba Billy Graham felhívására a Budapest Sportszernakban. A felhívás a Jézus Krisztus melletti döntésre szól. Azóta mindenki visszatért otthonába, munkahelyére, a mindennapi életbe. Vajon jobb állampolgár lett-e azóta Magyarországon ez a sok ember? Tizenkétezer ember otthonában, munkahelyén változtak-e az emberi kapcsolatok? Akadt-e itt is egy „buszsofőr”, akiből egyszer evangélista lesz? Ezek a gondolatok foglalkoztatták a felhíváskor és azt követően. És még valami más: Billy Graham titka.

MI A TITKA BILLY GRAHAM EREDMÉNYESÉGÉNEK, vagy világi nyelven: népszerűségének. A személyes megjelenés varázsa? — Kevesen férhetnek közelébe. Akkor éppen az elérhetetlenség? — Az elérhetetlenség sokszor elidegenít. És ő nem elérhetetlen. Akik nem érhetik el, azokhoz elmegy ő. S talán itt kezdődik a titok. Ebben az egyszerűségben.

Amikor 1949-ben Los Angelesben megkezdte evangélizációs munkáját, abban a városban, „ahol csak cinizmussal tudtak beszélni a vallásról” — írja egyik műve ajánlásában —, akkor a bűn tengerének kellős közepébe lépett. A krimik városába. Oda, ahol a bűnözési statisztika toronymagasan emelkedik más világvárosok szintje fölé. A prostitúció, az alkoholcsempészség, az gyilkosságok, rablások világába. Az azonosulásnak azzal a képességgel szolt az emberekhez, amely nélkül az evangélium szolgálja ma gyülekezte haladói tagjainak temető-parókias tiszteletessé válik. Egy olyan városban kezdte a munkát, amelyet a modern Jónások is inkább elkerülnek.

A MÁSIK TITKOT ABBAN LATOM, hogy nem elvont teológiai ismeretterjesztő előadásokat tart, hanem egyszerűen, egyszerű szavakkal, az élet mindennapi problémáiról beszél. Minden hallgatót érintenek szavai. S a teletalálást azt sejteti, hogy nemcsak az újságokból vagy könyvekből ismeri az emberi élethelyzeteket és a világ problémáit. Nem valamiféle erkölcsi piedesztálról letekintve inti a plebszet, a népet. Ha a családról, a családi élet sok nyomorúságáról beszél, úgy szól, mint családapa és férj. A hallgató látja, megismeri családját tagjait, akik éppen olyan emberek, mint ő, akiket ugyanolyan veszélyek fenyegetnek, mint másokat. De a hallgató azt is felismeri, hogy neki is hasonló esélyei vannak az életben.

Ha a politikai, vagy társadalmi élet területéről veszi példát, a hallgató nem a politikust hallja, hanem a lelkészt. Ezért tisztelhetik őt a különböző társadalmi rendszerek politikusai. Nevén nevezi a bűnt, de bátorító hangon szól a bűnösséghez, s figyelmét Krisztusra irányítja, Akinél van a szabadság.

BILLY GRAHAM BÁRMILYEN KIVÁLÓ evangélista is, képtelen lenne eredményes munkát végezni, ha nem lennének olyan munkatársai, akik az evangélizációkat előkészítik és gondoskodnak az utómunkáról is. Egy ilyen együttműködés megkívánja a teljes egyetértést, az összehangolódást, az egyéni törekvések háttérbe szorítását. Eredményességének ez lehet a harmadik titka.

Billy Graham nem egyháztagokat toboroz. Ő baptista, de nem a baptista közösség számára gyűjti a tagokat. Célja az, hogy az emberek megtalálják Krisztust, és életük megváltozzon.

DE HA CSAK MUNKÁJÁT ELEMÉZZÜK és értékeljük, akkor esetleg csak a csodálatig jutunk el. Billy Graham maga így beszél eredményességének hármas titkáról: az imádság, majd ismét az imádság és harmadszor is az imádság.

Az említett titkok elsajátíthatók. „Az evangélium előrehaladása nagymértékben attól függ, hogy az egyház milyen mértékben fejlődik ismeretben és az igazság megismerésében, valamint attól, hogy Krisztushoz hasonlóan mennyire tud közösséget vállalni azokkal az emberekkel, akikhez küldetett” (Dr. Oosterwal). Mindezek nem elrejtett titkok. Megtanulhatók. Csak Azt kell befogadni, Aki adja és megáldja az emberi képességeket!

Erdélyi László

Legyetek készen!

A cikk szerzője jelenleg Amerikában végző lelképászati szolgálatot, s ottani benyomásait feldolgozva az Ige fényében, irt korábban a nemzeti függetlenségi mozgalmakról és bizonyos rendkívüli természeti csapásokról. Ezek folytatása a jelenlegi írás, amely korunk ijesztő jelenségeit értelmezi.

Billy Graham egyik legújabb könyvének címe: Approaching Hoofbeats.

A négy lovasról szól (Jel 6). Ma-napság „ötödik lovas”-ként szoktak emlegetni egy új betegséget, az AIDS-et. Nos, szerintem ez a betegség a negyedik lovashoz kapcsolódik. A magyar bibliafordítások szerint a 4. lovas lo-vának a színe sárga (Jel 6:8). A lovas neve: Halál. Egyes bibliafordítások megpróbálják pontosabban visszaadni a 4. ló színét. Persze nem könnyű a fordítás, hisz a görög szó (klorosz) igazában zöldes-kékes-sárgás fakó színt jelöl. Nos, ez a halál színe, a hullafoltok színe.

Erdélyi származású bécsi magyar bőrgyógyász professzor írta le először (1872-ben!) annak a bőrjáratnak a tüneteit, amelyet azóta Kaposi-szarkómának neveznek. Ez a bőrjárat az egyik tipikus következménye a fent említett új veszedelmes betegségnek, az AIDS-nek. Természetesen más „tünetei” is vannak e rémbetegségnek (meg-meg-újuló láz, hasmenés, rohamos testsúly-csökkenés, légzőzomj, szájpénész, a nyirokcsomók megduzzadása stb.), de a legszembetűnőbb a bőr elváltozása.

Napokkal ezelőtt a tv 25. csatorná-ján néhány szerencsétlen amerikai beteget láthattunk. Egyikük elmondta, hogy mindenét eladta, hogy Párizsba utazzon a Pasteur Intézetbe (ahol jelenleg a legeredményesebb kutatásokat folytatják az AIDS-el kapcsolatban). Az arcán már ott voltak a „hullafoltok”. Rock Hudson, a világhírű film-sztár néhány hete jött vissza Párizs-ból. Ő is gyógyulást keresett, de hiába. Ebből a betegségből ugyanis még senki nem gyógyult meg. Miről van szó? (Rock Hudson azóta meghalt. — A szerk.)

Az egészséges szervezet, ha kórokozók támadják meg, azonnal immunreakciókat produkál, védekezik, mégpedig igen eredményesen. Az AIDS-ben szenvedőknek beteg a védekező-rendszere, ezért az egyébként nem halálos, könnyen gyógyítható beteg-ségeket sem képesek legyőzni. Tulajdon-

képpen ezek az „egyszerű” betegségek a halál közvetlen okozói. Az AIDS kórokozóját (egy bizonyos vírust) már sikerült azonosítani, de ellenszer még nincs.

A betegség mindössze négyéves, 1981 márciusában diagnosztizálták először az Egyesült Államokban. Azoknak, akik 2—3 éve kapták meg, már közel 90%-a halott. A betegség fertőző.

Mondhatná valaki, új betegségek gyakran jelentkeznek, mi ebben a különös? Miért tekintjük az AIDS-et az Úr Jézus közeli visszasajóvele jelének? Nos, a válasz egyszerű: a betegeknek több mint 70%-a a homoszexuálisok közül kerül ki. A fertőzés a homo-szexuális közösségekben pusztít első-sorban, de (fertőzött vér használata esetén) vérátömlesztés útján is terjed. A homoszexuális férfiakat az öszövet-ségi törvény szerint halállal kell bünt-etni: „halállal lakoljanak...” (3Móz 20:13).

Sodoma és Gomora elpusztításának főoka a homoszexualitás volt.

Az Úr Jézus (Lk 17:26—30) az özön-víz előtti emberiséget, Sodoma és Go-mora lakóit párhuzamba állítja az utolsó idők emberiségével. 2Pt 2:4 és a következő versek ugyancsak párhuzamot vonnak e három történelmi idő-szak között. Júdás 7—8 is ugyanezzel a témával foglalkozik. Pál apostol pe-dig (Róm 1:26, 27; 1Kor 6:9) mintegy megújítva az öszövet-ségi törvényt, az öszövet-ségi gyülekezeteinek ajánlja a figyelmébe, hogy paráznák és homo-szexuálisok (arszenokoitész) nem örö-kölhetik Isten országát. Erdemes áttal-nulmányozni ezeket az igeszakaszokat!

Hihetetlen, hogy milyen méreteket ölt manapság a homoszexualitás. Kül-lön klubok, „templomok”, sőt 1985-től (pl. New Yorkban) külön iskolák, ter-mészetesen extra szórakozóhelyek áll-nak rendelkezésükre. Férfiak férfiak-kal, nők nőkkel legálisan „házasodhat-nak”. Nyíltan harcolnak „jogaiért”, a sajtóban, televízióban, rádióban, és ezt tehetik is. Nos, ez a fajta „szabad-ság” teljesen Bibliá-ellenes! Pál és Péter apostol figyelmezteti a gyüleke-zeteket (Gal 5:13, 1Pt 2:16), hogy sza-badságuk ne váljék szabadossággá. A mai „szabad” országokban szabadon szerveződnek a „Sátán gyülekezetei”-nevi közösségek, s mint „egyházak”,

adómentességet élvezve működnek. „Istentiszteleteik” központi része az emberáldozat — pontosan a gyer-mekáldozat. Erdők mélyén — ezt már persze titokban — építik fel oltárai-kat, s mutatják be a gyermek-égőáldo-zatokat a Sátánnak... Talán ezért tartanak nyilván több mint 10 ezer el-tűnt gyermeket Amerikában?! Vajon hányan lettek már áldozatai e titkos orgiáknak, és hányra vár ez a sors az eltűnt gyermekek közül?! Ime, a sza-badosság egyik „gyümölcse”. Már nem „ártatlan” szellem-idézés folyik, nem „ártatlan” tévtanítás, hanem valóságos Sátán-imádat.

S a következmény különleges csa-pások, amiket Isten megenged, sőt küld. Apokaliptikus „lovak” járák vi-lágunkat. Közülük az egyik legújabb az AIDS. A természet rendjének ösz-szeavarói reszkette várják a mind-össze négyéves új betegség vírusának kimutatását szervezetükben... s aztán jönnek a „hullafoltok”.

A kábítószerek száma emelkedik — a koncentrált rendőri akciók ellenére. Mindenütt a világon jellemző az infláció (Jel 6:5, 6, a „fekete” ló)! A válások száma emelkedik. Az amerikai törvényhozás az idén végre megtagad-ta annak az óriási összegű „egészség-ügyi” segélynek a folyósítását, amely-ből Kínában évente 50 millió művi vetélést hajtottak végre. (Amerikában „csak” másfél millió évente a művi ve-télések száma.) Ezeket a számokat, adatokat az amerikai polgár naponta hallja, olvassa keresztyén és független rádió és tv-adásokban, napilapokban, magazinokban. En is ezekből kölcsön-zöm őket. (...)

Mt 24:12 szerint az Úr Jézus vissza-jövele előtt „a gonoszság megsoka-sodik”. Ezt napról napra tapasztaljuk, s láthatjuk azokat a büntetéseket is, amelyeket Isten enged és küld a tőle elfordult emberiségre.

„A vége pedig mindennek közel van” (1Pt 4:7), „ti is azért legyetek készen!” (Lk 12:40). (A KÜRT)

Dr. Almási Mihály

— JERUZSÁLEMBEN 1982-ben gyűjtogatók pusztították el a Narkis utcai baptista gyülekezet épületét. Az építési engedély megadásával azonban a hatóság még egyre késik, mert az imaház felépítését ellenzi néhány szomszéd és a Yad L'Achim nevű anti-missziós szervezet, amely ez év ele-jén tiltakozást nyújtott be az újáépí-tés ellen. (EBPS)

A kereszt

(Folytatás a 181. oldalról)

Mi a helyzet veled? Befogadtad már Isten szeretetét a szívedbe? Isten érdeklődik irántad. Ő fejed hajszálait szá-mon tartja. Téged is. Annaira, hogy ha az egész világon te volnál az egyetlen ember, Jézust Krisztust csak te érted is elküldte volna.

Pál azért dicsekedett a kereszttel, mert az az üdvösség egyetlen útja

A kereszt elítél és megítél minden egyéb próbálkozást. A kereszt és az ezt követő feltámadás nélkül soha sem lettünk volna megváltva. A feltámadással azt üzeni Isten a világnak: Elfogadom Fiam művét a kereszten. Péter apostol azt mondja: „Nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az ég alatt más név, amely által üdvözül-hetünk...” (ApCs 4:12). Az üdvösségnek csak egy útja van: a kereszt.

Pál azért dicsekedett a kereszttel, mert tudta, hogy az életének új lendületet ad

Ha egyszer a kereszthez jöttél, többé nem leszel ugyan-az.

Indiában járva, Kalkuttában meglá-togattam Teréza anyát abban a kicsiny házban, ahol ő él. Teréza anya nem számított jövelemre, és azt mondtam az udvaron az egyik nővérnek: „Lehet-séges volna, hogy Teréza anyával ta-lálkozzam? Ő azt mondta: „Fenn van az emeleten, egy haldokló embernek a kezét fogja, de megmondom, hogy ön várja”. Teréza anya lejött és sokáig beszélgettünk. Megkérdeztem őt: „Mi teszi képessé arra, hogy áldozatos mun-káját végezze?” A nyakán függött egy kereszt, azt felemelte, és ezt mondta: „Az képesít erre, amit Ő tett értem ezen a kereszten...”

„Ha valaki Krisztusban van, új te-remtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre” (2Kor 5:17). Ez adja meg neked a motivációt és az erőt, hogy szeresd felebarátaidat, szeresd ellensé-geidet. Az Úr Jézus ugyanis felemelte után elküldte a Szentleket. A Szentlélek pedig itt él a szívünkben, és ő megadja nekünk az erőt, hogy szeressünk. Új békét ad szívünkbe, új

örömet, új türelmet, megváltoztatja magatartásunkat. Meg-történt már ez az életedben?

Ma este megtörténhet. Egy új élet veheti kezdetét ma este benned.

Pál azért dicsekedett a kereszttel, mert tudta, hogy ez biztosítja eljövendő életét

A keresztalál után a feltámadás következett. Azt mondja az Írás, hogy „Isten Krisztusban megbékéltette a vilá-got önmagával” (2Kor 5:19). Ha nem volna feltámadás, akkor a keresztnak sem volna értelme. A kereszt és a fel-támadás összetartozik.

Mi volt annak a tömegnek a magatartása, amely ott volt Jézus keresztye körül? Mind hallották, amikor így kiáltott fel: „En Istenem... miért hagytál el engemet!”

Az Atya órá helyezett a te bűnödöt és az én bűneimet. És ez az Atya azt mondja: én megbocsátok neked, fel-viszlek téged a mennybe, és örök életet adok neked. Tisz-tában vagy te ezzel? Ne légy hasonló a tömeghez, amely közönnnyel szemlélte szenvedését. Voltak közöttük szkep-tikusok és cinikusok, gúnyolódók. De szemlélheted ott azt a magatartást is, amely megment.

A katonák parancsnoka, a százados azt mondta: „Bi-zony, Isten fia volt ez!” (Mt 27:54). (Ez a katona érzel-

A pécsi hallgatóság egy csoportja — Koós fotó